

[Langkilde.]

søger en rationalisering med henblik på eventuelt at nedbringe styrken, er det et dårligere klima at gøre det i, medens man derimod, når man har fastlagt et normativ, som forudsætter en vis forøgelse, også kan forudsætte, at politiets personale selv medvirker til at nå frem. Der vil være en bedre ånd over dets indstilling til rationaliseringsproblemerne.

Men selv problemet om aldersgrænsen spiller også en rolle. Vi har mig bekendt den højeste aldersgrænse for politiet i noget land. Da politiarbejdet efter sin karakter ikke egner sig til at udføres af ældre mennesker, har man også et vist behov for mindre politimæssigt arbejde, som kan udføres af disse ældre mennesker. Det må man selvfølgelig tage i betragtning. Nu har vi imidlertid fået en vis nedsættelse af aldersgrænsen inden for politiet. Det har ængstet mig lidt, at den højtærede minister offentligt har beskæftiget sig med dette problem på en sådan måde, at man kunne få det indtryk, at han ville tilbage til en tidligere, højere aldersgrænse. Jeg beder den højtærede minister udtale sig herom. Jeg tror, de fleste vil være enige i, at det må være ønskeligt at holde en forholdsvis lav aldersgrænse inden for politiet, men samtidig må vi selvfølgelig stille de tjenestemænd, som det går ud over, på den bedst mulige måde.

Politiets arbejde forøges jo stadig, og der er i virkeligheden behov for en behjertet indsats fra den højtærede ministers side, hvis det skal være muligt at begrænse den stadige stigning i arbejdet. Inddrivelse af radiolicenserne har været nævnt offentligt, afhentning af personer til fogedretten har et stigende omfang, og det medfører alt sammen, at det uhyre vigtige præventive arbejde ligger fuldstændig stille. Samtidig sker der en ophobning af sager, en ophobning, som i det mindste for kriminalsager og færdselssageres vedkommende er yderst uheldig. Retfærdighedens reaktion må ikke være alt for langsom, så taber virkningerne af den sig, i alt fald generalpræventivt. Forsikringssager af enhver art oversvømmer politiet og retterne i dag i et omfang, som er helt utroligt. Jeg vil gerne påkalde den højtærede ministers initiativ på dette område. Politiets tid må ikke spildes unødigt, ved at det skal være tjener for forsikringssekska-

ber, således som det sker i meget vidt omfang i dag.

Den førte debat i offentligheden, i TV og andre steder har haft en lidt skarp karakter, måske til tider sådan, at man følte, at der var et vist behov for at få den bragt ned på jorden igen. Det har vel nok været forståeligt for den, der kender forholdene indefra, men jeg tror, at den højtærede minister vil kunne bidrage væsentligt til gode arbejdsforhold til gavn både for borgerne og for tjenestemændene ved at skabe grundlaget for en god personalepolitik på basis af en vis langsigtet planlægning, og jeg skal tillade mig at opfordre den højtærede minister til at gå løs på problemerne.

Gunhild Due: Der bliver talt om tilbageholdenhed med investeringerne, både de offentlige og de private, men der er i hvert fald nogle områder inden for den sektor, hvor man ikke kan holde tilbage, men tværtimod må øge investeringerne. Det er bl. a. inden for plejehjemsområdet og med hensyn til investeringer i børneinstitutioner.

Angående plejehjem, så talte alle partier meget om dem under valgkampen, og jeg hørte også med interesse det ærede medlem hr. Henry Christensens spørgsmål om plejehjem i sidste uge, særlig det ærede medlems tanker om typeplejehjem, for jeg har selv været inde på de samme tanker, ikke mindst af hensyn til de små landkommuner.

Jeg tror, det ville være rigtigt, hvis man kunne tilbyde kommunerne typer, de kunne vælge imellem, eventuelt præfabrikerede, så man undgår sinkende projekteringer og alle disse tidkrævende godkendelser ved de forskellige instanser. På den måde må man kunne finde frem til at kunne bygge ganske små plejehjem eller plejehjemsafdelinger i tilknytning til de bestående alderdomshjem, således at plejehjemspatienterne ikke skal så langt væk fra deres hjemssogn, som det ofte er tilfældet i dag. Man kan tænke sig til, hvor ulykkeligt det er for et gammelt menneske at bo, som man f. eks. kunne læse i Kommunen forleden, på Bogø og så skulle sendes helt til Thy for at blive plejet.

Nu ved jeg godt, at der er særlige problemer med hensyn til øerne, men det er jo desværre ganske almindeligt, at kommunerne må sende deres plejepatienter langt væk fra det sogn, hvor de har boet hele deres liv.